

Пърси Биш Шели

Химн на Пан

От гори и долини,
ний идем – ела ни води!
От острови сини,
де неми вълнисти води
се вслушват в свирнята ми чудна.
Ветрецът в тръстата и листата,
пчелите над мащерка спрели,
щурецът, укрил се в липата,
врабците, крилете си свели,
те всички ме слушат, и никой не смее да трепне,
дори белобрадият Тмол ще се сепне,
щом чуе свирнята ми чудна.

Пеней¹ си течеше
и Темпи² се скри в тъмнина,
и здрачът растеше
отвъд Пелион³ планина,
плепен от свирнята ми чудна.
Там нимфи дошли от горите
и фавни⁴, силени⁵, силвани⁶
се криеха из пещерите,
покрити с роса и смълчани,
надничаха плахо зад влажни, преплетени клони.
Те слушаха с обич, а ти, Аполоне,
със завист свирнята ми чудна.
Аз пях за земята,
цветята и цветните китки,
за дните благати,
за старите кървави битки,
а после обърнах свирнята си чудна:
запах как девойка подгоних, прегърнах,
а тя се в тръстиката превърна.
Богове и човечи, тъй мамим се често,
тръстиката крехка строшава се лесно,
но дълбоко гърдите ранява.
Те плакаха всички със сълзи тогава.
Заплакали бихте и вие сега,
но старост и завист кръвта ви смразяват!
Заплакали бихте, че сладка тъга
струи от свирнята ми чудна.

[Пан – бог на овчарите, – пасбищата ѝ горите. Родината му е древна Аркадия. Според преданието е син на Хермес Като се родил, той бил тъй грозен със своите рога и кози крака, че майка му го изоставила и Хермес го отнесъл на Олимп. Участвал в шествието на бога Дионис, скитал по планини и долини, отдавал се на лов или направлявал хорото на нимфите, като им свирел на направената от него самия овчарска свирка. Девојката, за която Шели споменава, е нимфата Сиринкс. Пан се опитал да я ухажда, тя побягнала от него; той я настигнал при брега на една река и когато поискал да я прегърне, тя се превърнала в тръстика. Измаменият Пан направил от тръстиката овчарска свирка, която нарекъл в нейна чест Сиринкс. Също според преданието Пан предизвикал бога Аполон на състезание – кой от двамата умее да свири по-добре. Избрали Тмол, стария бог на планините, за арбитър. Той отсъдил първенство на Аполоновата лира. Химнът представя именно песента, изпята от Пан на това състезание.]

КРАЙ

-
1. Пеней – река в Тесалия, която прекосява долината Темпи и се влива в Солунския залив.
 2. Темпи – долина, врязана дълбоко между планините Олимп и Осса; от древни времена прочута с красотата си.
 3. Пелион – планина в Тесалия; известна в гръцката митология като свърталище ш кентаврите.
 4. Фавни – божества, подобни на бога Пан, изобразявани като космати човечеци с рога на главата и кози копита.
 5. Силени – горски духове, полубогове с конски крака. Смятани за много умни, надарени със способността да гадаят бъдещето, добри музиканти, но вечно пияни.
 6. Силвани – горски духове.

© 1959 Илия Люцканов, превод от английски

Percy Bysshe Shelley
Hymn of Pan, 1820

Сканиране: NomaD, 2008
Разпознаване и редакция: sir_Ivanhoe, NomaD, 2008

Публикация:

Пърси Биш Шели. Избрана лирика
Превод от английски на Цветан Стоянов и Илия Люцканов
Редактор: проф. Марко Минков
Художник: Борис Ангелушев
Худ. редактор: Васил Йончев
Техн. редактор: Димитър Захариев
Коректор: Елка Георгиева
Дадена за печат 8. XII. 1958 г. Излязла от печат 15. VI. 1959 г.
Печатни коли: 16V2. Формат: 84x108/82. Тираж: 8080.
Поръчка № 84 (778). Поръчка на печатницата № 17.
Цена 8,60 лева.
Държ. полиграфически комбинат Димитър Благоев
Народна култура, София, 1959

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5556>]